

lagt. Overenskomsten er altsaa saa vidt fuldbyrdet, at man virkelig nu ikke mere passende kan træde tilbage. Dette gælder ikke det ærede Medlem, som har forbeholdt sig sin Stilling, men jeg paastaar, at begge Ting og Ministeriet ere bundne ved denne Afgørelse. Det eneste Punkt, der var tilbage, var Spørgsmaalet om, hvad det koster at opføre Bygningen. Som et ganske foreløbigt Overflag blev der nævnt 30,000 Kr., idet man straks ønskede at saa at vide, hvad Udgiften vilde blive, men man kan virkelig ikke forlange, at man ved en ganske foreløbig Undersøgelse skal kunne være saa nøjagtig, at man kan angive Summen paa Kroner og Ore. Det er allerede anført i Anmærkningerne, hvorfor det stiller sig noget dyrere. Jeg antager, at man billigvis maa indrømme, at det er rigtigt; ærede Medlemmer kunne se, hvorledes der ved Vejle Bygning foreslaas en Nedgang, fordi den senere Udregning har vist, at Overflaget kan gøres lavere. Men for Odense Latin-skolebygning er det virkelige Forhold det, at der er kommet Momenter til, som ikke lade sig forudsige, og som man ikke kunde vide, vare til Stede, den Gang det foreløbige Overflag blev lagt. Jeg antager nok, at Tinget vil fastholde sin Stilling fra 1891. Jeg vil komme i en højst besynderlig Stilling, naar jeg, efter at Folketinget og Landstinget har tiltraadt Bevillingen, har sluttet en Overenskomst med det andet Ministerium og en Kommune, som derefter har anlagt en Vej, og saa bagefter vil gaa fra denne Overenskomst. Jeg ved slet ikke, hvorledes Forholdene saa vilde fortone sig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der her paa Finansloven er stillet et af Udvalget tiltraadt Forslag om en Telefonledning imellem Kjøbenhavn og Odense. Denne lader sig i saa Fald ikke gennemføre; det kan ikke nytte at bevilge den, naar man ikke vil bevilge Telegrafbygningen, thi under de nuværende Forhold vil denne Ordning ikke kunne komme til Gennemførelse. Jeg maa altsaa meget tilraade, at man ikke stemmer for det Forslag, som det ærede Medlem har stillet; jeg har heller ikke nogen større Frygt for, at Rigsdagen gør det. Jeg har i alt Fald aldrig oplevet, at Rigsdagen 2 Mar efter har vedtaget det modsatte af, hvad den tidligere har vedtaget, naar den til Dels er gaaet ind paa at bemyndige Ministeren til at gennemføre en Foranstaltning. Saa er der Postbygningen i Vejle. Den er man enig om at nægte. Endringsforslaget under Nr. 78 skal jeg selvfølgelig tage tilbage og ikke ulesige Tinget med at stemme om det; naar det hele skal forkastes, ser jeg ingen Grund til at

opretholde Underændringsforslaget. Jeg finder det meget naturligt, at man forkaster Postbygningen i Vejle efter den Henvendelse, der er slet fra Byraadet der. Det er ogsaa oplyst af den ærede Ordfører, at Byraadet ønsker helst en hel ny Jærnbanestation i Vejle foruden en ny Postbygning. Efter Jærnbanebestyrelsens Mening er den Plads, denne skalde have, uheldig; og jeg kan ikke foreslaa en ny Jærnbanestation i Vejle for mit Vedkommende. Jeg og for sig kan en Minister nok ønske at saa en ny, bedre og større Jærnbanebygning paa enhver Station, men jeg vil erindre om, at der er gjort meget betydeligt i Vejle, uden for Stationen er der Havnespor og Spor anlæg paa Pladsen i det hele taget, og i selve Sjælland, ikke at tale om Derne, er der forskellige Stationer, som absolut maa gaa foran Vejle, f. Eks. den, det ærede Medlem (Bluhme) sværmer for, Esbjerg, som vi senere komme til at tale om, og som jeg heller ikke kan gaa ind paa, og Bamdrup, hvor Træbykten som bekendt findes. Jeg kan ikke foreslaa en ny Jærnbanebygning i Vejle, men at Tinget nu stemmer denne Post ud, finder jeg naturligt, og jeg skal fremdeles undersøge Forholdene og se, hvorledes de kunne forme sig.

Jeg kommer saa til Telegrafvesenets Budget og til det særligt interessante Spørgsmaal om Telegramtasterne. Det forekommer mig, at det Spørgsmaal, som fremfor alt maa have Interesse for Tinget, er det: Indtager Folketinget noget nyt Standpunkt, hvis det stemmer for dette, er det at gaa bort fra et Standpunkt, som Folketinget tidligere har indtaget, og det nægter jeg. Der er ingen af de Herrer, som har gjort opmærksom paa det, der dog laa saa snubende nær, at den oprindelige Telegramtast var 32 Skilling, 2 Mark, og den blev forandret for en Del Aar siden ved administrativ Anordning, vel at mærke. Det er meget muligt, at der i Folketinget er faldet Ytringer i Retning af, at det var rart at saa en anden Telegramtast, men den daværende Minister resolverede, at Telegramtastene skulde nedsættes, saa vidt jeg husker, samtidig med Montforandringen, fra 32 Skilling til 50 Ore, og Folketinget har saa langt fra billiget dette Standpunkt, at man i høj Grad beklagede sig over, at det var slet. Der kan jo have været forskellige Meninger om, hvad man vilde have, og jeg anser det ikke for heldigt, at man ikke den Gang gik over til en anden Beregning af Taksten, men de Herrer, som i den Tid have været i Tinget og i Finansudvalget — jeg var selv den Gang Medlem af Tinget — ville erindre, at det førte til en Afstale